

ДО
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА Р. БЪЛГАРИЯ
На вниманието на народните представители:
АННА АЛЕКСАНДРОВА
ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ
ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ
ХРИСТИЯН МИТЕВ
МАНОЛ МАНЕВ
ДЕСИСЛАВА АТАНАСОВА
АЛЕКСАНДЪР ИВАНОВ
ДИМИТЪР ЛАЗАРОВ
КРАСИМИР ЦИПОВ
РУМЕН ГЕЧЕВ
ЙОРДАН ЦОНЕВ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

вх № 77-0194-В-76
получено на 24.07.2020 г.

ИНФОРМАЦИЯ

от Владимир Иванов Владимиров, тел. 000-000-000
e-mail vivanov@mail.com, във връзка с въвеждането на абсолютната давност за физическите лица.

При въвеждането на абсолютна давност за задължения на физически лица е необходимо да се разбере по-детайлно същността ѝ. Основната цел на института на абсолютната давност е да бъде премахнато понятието „вечен дължник“ и **всеки един дължник** да има възможност да се възползва от нея. Задълженията на „вечния дължник“ се прехвърлят на неговите деца, след това и на неговите внучи, което е дълбоко несправедливо. Поради тази причина института на абсолютната давност не се интересува от начина по който едно физическо лице е станало дължник. Единственото условие за нейното прилагане е изтичането на срока за тази давност. В противоречие с философията на института на абсолютната давност е предложената т. 2 към новия чл. 112 а, ал. 2 в Закона за задълженията и договорите, чрез която част от дължниците се изключват от възможността да се възползват от нея и така остават „вечни дължници“.

Институтът на абсолютната давност в ЕС е регламентиран в Гражданските кодекси на страните членки. **В кодексите на нито една страна – Германия, Франция, Белгия, Дания, Португалия, Чехия, Словакия, Румъния и др., няма дължници, които се изключват от абсолютната давност.**

В България съществува 10 годишна абсолютна давност за публичните вземания. Тя е регламентирана в чл. 171, ал. 2 на ДОПК. В този закон **няма дължници, които се изключват от абсолютната давност.**

Предложената т. 2 към новия чл. 112, ал. 2 в Закона за задълженията и договорите е в противоречие с духа на този закон по отношение на давността. В чл. 110 на ЗЗД е посочено, че „*С изтичане на пет години давност се погасяват всички вземания*,“ В ЗЗД **няма посочени дължници, които се изключват от давността.** Давността се прилага за всеки един дължник, независимо от начина по който той е станал такъв.

Включването на т. 2 към новия чл. 112 а, ал.2 **ще бъде грешка,** защото противоречи на института на абсолютната давност.

24.07.2020 г.

С уважение: Владимир Владимиров